

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci **žalobce: Ing. P.R., zastoupeného Mgr. Filipem Maříkem, advokátem se sídlem Mikulášská 455/9, Plzeň**, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.12.2015, čj. DSH/15460/15,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobce je povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 4.000 Kč, do jednoho týdne od právní moci tohoto rozsudku, v kolcích na připojeném tiskopise nebo na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5739002616.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29.12.2015, čj. DSH/15460/15 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nýřany (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 17.9.2015, čj. OD-SED/237889/2015 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), jímž byly zamítnuty námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a provedené záznamy byly potvrzeny.

II. Důvody žaloby

I.

Dle žalobce bylo napadené rozhodnutí vydáno v rozporu se zákonnými podmínkami a v předcházejícím řízení došlo k porušení práv žalobce.

II.

Odvoláním žalobce namítal, že prvostupňový správní orgán nepostupoval v souladu s §§ 2, 3, 65 a 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*). Zejména nebyl zjištěn úplně a přesně stav věci. Poukázal na rozpor týkající se přestupku ze dne 20.7.2013 spáchaného dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zákon o silničním provozu“*) tím, že měl žalobce překročit nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec mezi obcemi Krásné údolí - Bečov. Podkladem pro záznam uvedeného přestupku je pokutový blok série FC/2013 č. C 0897197 ze dne 20.7.2013, na kterém je uveden text „Stará Voda – Bečov“, tj. text rozporný s oznámením o přestupku, ve kterém je text „Krásné údolí – Bečov“. Tento rozpor se nepodařilo Policii odstranit, proto je pokutový blok série FC/2013 č. C 0897197 ze dne 20.7.2013 vedený pod čj. KRPK-66228/PŘ-2013-1900DP nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce). V odvolání žalobce rovněž poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu (správně Nejvyššího správního soudu – poznámka soudu) ze dne 6.8.2009, čj. 9 As 96/2008-44 a ze dne 13.10.2010, čj. 1 As 16/2010-105, dle kterých je správní orgán povinen zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda byl záznam bodů proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem, zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu a zda se údaje shodují na všech podkladech o nich. Pokud dojde k závěru, že údaje o nich se neshodují na všech podkladech o nich, je povinen záznam opravit. Správní orgán nepostupoval v souladu s právními předpisy a ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu, čímž učinil napadené rozhodnutí nezákonným. V odvolání žalobce namítal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, když zde nejsou uvedeny úvahy, kterými se prvostupňový správní orgán řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů, ani informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami oznamovatele, které konkretizoval. V odvolání tak žalobce namítal nepřezkoumatelnost a nezákonnost prvostupňového rozhodnutí a navrhoval jeho zrušení a vrácení věci prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Zamítnutí odvolání žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí odůvodnil tím, že se ztotožňuje s rozhodnutím prvostupňového správního orgánu, když v řízení, které jeho vydání předcházelo, byly učiněny veškeré úkony potřebné ke kontrole napadeného záznamu. Zrušením rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje ze dne 25.11.2013, čj. KRPK-66228/PŘ-2013-1900DP a ze dne 16.12.2013, čj. KRPK-66228-/2013-1900DP, ke kterému došlo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2014, čj. 2 As 200/2014-29, není dotčena bloková pokuta ze dne 20.7.2013 a vzhledem ke skutečnosti, že došlo k zastavení řízení o opravě rozhodnutí, je rozhodnutí vydané v blokovém řízení nadále platné. Dle žalovaného splňuje prvostupňové rozhodnutí

požadavky § 68 odst. 3 správního řádu a je přezkoumatelné, splňuje formální náležitosti a prvostupňový správní orgán se řádně vypořádal s jednotlivými námitkami žalobce. Žalovaný se současně vyjádřil k námitkám s tím souvisejícím a uvedl, že oprava záznamu nebyla žalobci oznámena, neboť námitkám žalobce nebylo vyhověno a po dobu námitkového řízení nedošlo k odečtu všech 12 bodů. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že by byl blok ze dne 17.3.2011 nesrozumitelný a vnitřně rozporný a v hodnocení tohoto dokladu se plně ztotožnil s názorem prvostupňového správního orgánu. Uvedl rovněž, že lhůtu dle § 123b odst. 3 ZSP považuje jen za lhůtu procesní, bez vlivu na účinky doručení oznámení. Uvedl, že v námitkovém řízení nelze vyhovět požadavku žalobce ohledně výsledku svědka a zkoumat skutkovou podstatu přestupku.

III.

Žalobce nesouhlasil s napadeným rozhodnutím a označil jej za nezákonné a zkracující jeho práva. Dle žalobce došlo k porušení zejména §§ 2, 3 a 68 odst. 2 správního řádu. Žalovaný rozhodoval v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Nerozhodoval na základě úplně a přesně zjištěného stavu věci, přičemž vycházel z nesprávného a nezákonného podkladu. Všechny tyto skutečnosti jsou důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí.

Žalovaný v napadaném rozhodnutí vychází ze skutečnosti, že žalobce měl dne 20.7.2013 spáchat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, když měl překročit nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec mezi obcemi Krásné údolí - Bečov. Z provedeného dokazování je zřejmé, že podkladem pro provedení záznamu bodů je pokutový blok ze dne 20.7.2013, série FC/2013, č. C 0897197, na kterém je v položce č. 5 uveden text „Stará Voda–Bečov“. Rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, Oddělení silničního dohledu ze dne 25.11.2013, čj. KRPK-66228/PŘ-2013-1900DP, byl opraven výrok uvedeného pokutového bloku tak, že text „Stará Voda–Bečov“ byl nahrazen textem „Krásné údolí–Bečov“. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto a uvedené rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, Odbor služby dopravní policie ze dne 16.12.2013, čj. KRPK 66228-/2013-1900DP. Obě uvedená rozhodnutí byla následně zrušena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2014, čj. 2 As 200/2014-29. Z uvedeného je zřejmé, že pokutový blok ze dne 20.7.2013, série FC/2013, č. C 0897197, je vadným rozhodnutím. Tato vadnost je zřejmá z rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, Oddělení silničního dohledu, tedy orgánu, který tento doklad vystavil. Uvedený orgán se s vadou předmětného podkladu pokusil vypořádat dle § 70 správního řádu, když vadu považoval toliko za zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí. Jeho nadřízený orgán mu přisvědčil. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 17.12.2014, čj. 2 AS 200/2014-29 se s tímto názorem neztotožnil, když vadu pokutového bloku nepovažoval za pouhou chybu, nesprávnost, v písemném vyhotovení rozhodnutí a zhojení popsáním způsobem odmítl, s tím že by se jednalo o změnu vlastních skutkových zjištění, nikoliv o zřejmou nesprávnost písemného vyhotovení. S tím obě citovaná rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje zrušil.

S ohledem na následnou nečinnost Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, resp. zastavení řízení o opravě rozhodnutí dle § 70 správního řádu, zůstal pokutový blok ze dne 20.7.2013, série FC/2013, č. C 0897197, který je podkladem pro záznam bodů, vadným. Vzhledem k uvedenému je nutno vycházet ze stavu, který tu byl před vydáním obou rozhodnutí, tedy ze stavu, ve kterém je předmětný pokutový blok zcela zřejmě vadným aktem. Blokové řízení je svou povahou řízením specifickým, méně formálním a zjednodušeným, přes tuto svoji povahu je však správním řízením. S ohledem na vyloučení možnosti podání řádného opravného prostředku v blokovém řízení a tím omezenou přezkoumatelnost tohoto aktu je na místě požadavek správnosti a úplnosti výstupu z blokového řízení, tj. pokutového bloku. Pokud se však tento výstup odchyluje právě v základních náležitostech podstatných pro identifikaci jednání, o kterém je řízení vedeno, nelze tuto vadu přejít a považovat takovýto výstup za relevantní podklad pro jakýkoliv další správní akt, tedy i záznam bodů.

Správní orgány obou stupňů byly povinny vycházet ze stavu deklarovaného předmětným vadným aktem, tj. ze stavu, že přestupek ze dne 20.7.2013 se měl stát v místě „Stará Voda – Bečov“ nikoliv, jak nesprávně uvádí v místě „Krásné údolí-Bečov“. Vzhledem k tomu, že se v oznámení o přestupku, jenž je podkladem pro rozhodnutí v této věci, objevuje údaj o místě spáchání tohoto přestupku „Krásné údolí-Bečov“, jsou tyto podklady (tzn. pokutový blok ze dne 20.7.2013 a oznámení o přestupku) ve vzájemném rozporu.

Všechny shora uvedené skutečnosti činí pokutový blok ze dne 20.7.2013 vadným, rozporným, nezákonným a tedy nezpůsobilým stát se podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce). Žalobce již dříve poukázal na konstantní judikaturu Nejvyššího soudu vyjádřenou např. v jeho rozhodnutích ze dne 6.8.2009, čj. 9 As 96/2008-44 a ze dne 13.10.2010, čj. 1 As 16/2010-105, podle nichž je správní orgán povinen zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda byl záznam bodů proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem, zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu a zda se údaje na všech podkladech shodují. Dle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 4.4.2014, čj. 4 As 3/2014-39 je splnění základních formálních náležitostí pokutového bloku předpokladem pro to, aby mohlo být rozhodnutí vydané v blokovém řízení podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

Dle § 89 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dle žalovaného je tak zřejmé, že žalovaný ani prvostupňový správní orgán nepostupovali v souladu s § 2 správního řádu, neboť postupovali v rozporu s podmínkami stanovenými v § 3 správního řádu. Žalovaný pak postupoval v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu a nerozhodoval na základě úplně a přesně zjištěného stavu věci, přičemž vycházel z nesprávného a nezákonného podkladu (pokutového bloku ze dne 20.7.2015 s textem v položce č. 5 „Krásné údolí - Bečov“), čímž učinil napadené rozhodnutí nezákonným.

IV.

Žalobce proto považoval napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí za nezákonná, odporující na věc dopadající zákonné úpravě i rozhodovací praxi Nejvyššího

správního soudu. Dle žalobce došlo k nesprávné aplikaci na věc dopadajících ustanovení správního řádu, odporující běžným interpretačním metodám, když žalovaný nezohlednil skutečnost, že podkladem pro záznam bodů je zcela zřejmě vadný pokutový blok. Žalobce proto navrhoval zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Odkazoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se argumenty žalobce pečlivě zabýval. V řízení o námitkách si prvostupňový správní orgán vyžádal pokutové bloky k namítaným přestupkům, ze kterých bylo zjištěno, že obsahují všechny náležitosti k tomu, aby na základě těchto rozhodnutí v blokovém řízení mohly být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče.

V případě pokutového bloku ze dne 20.7.2013, série FC/2013, č. C0897197, žalovaný uvedl, že toto rozhodnutí nebylo jako takové zrušeno a do současné doby nemohlo dojít k opravě záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče postupem stanoveným § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu. Tento právní názor žalovaného potvrdilo Ministerstvo dopravy v rozhodnutí ze dne 29.4.2015, čj. 197/2015-160-SPR/3, kde uvedlo, že rozsudkem NSS ze dne 17.12.2014, čj. 2As 200/2014-19, nebyla zrušena bloková pokuta ze dne 20.7. 2013, ale pouze oprava rozhodnutí Policie ČR, přičemž při novém řízení o námitkách je zapotřebí shromáždit všechny relevantní podklady a vyřešit otázku, zda je rozhodnutí Policie ČR, pokutový blok ze dne 20.7.2013, způsobitelný podkladem pro záznam bodů. Tento požadavek prvostupňový správní orgán splnil, a to vyžádáním podkladu, který byl zařazen do spisové dokumentace. Jednalo se o usnesení Policie ČR ze dne 19.1.2015, čj. KRPK-66228/PŘ-2013-1900DP, které bylo vydáno na základě zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Tímto usnesením bylo zastaveno řízení ve věci opravy rozhodnutí dle § 70 správního řádu, neboť takový postup nelze použít. Z tohoto usnesení je zřejmé, že se jedná jen a pouze o řízení ve věci opravy rozhodnutí, přičemž rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 20.7.2013 jako takového se tato oprava netýká a proto zůstává i nadále v platnosti.

Na základě uvedeného měl žalovaný za to, že správní orgány obou stupňů učinily v řízení vše, co bylo zapotřebí, přezkoumaly věc i z pohledu závěrů soudní judikatury a nebylo shledáno žádné pochybení týkající se záznamu bodů žalobce. Žalovaný zdůraznil, že pravomocné rozhodnutí (včetně pokuty uložené v blokovém řízení) je podle správního řádu nezměnitelné a závazné pro všechny správní orgány. Předpokládá se tedy správnost a zákonnost pravomocného rozhodnutí (bloku), pokud toto není v rámci mimořádných opravných prostředků zrušeno nadřízeným orgánem. A to se v daném případě nestalo, proto správní orgány musejí vycházet z pokutového bloku (z jeho obsahu), který je výše popsán.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený

výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba není důvodná.

Právní hodnocení

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s.ř.s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Žaloba není důvodná.

Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu *řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Podle odst. 2 písm. a) citovaného ustanovení záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení.*

Podle § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu *příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*

Podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, (*dále jen „zákon o přestupcích“*) *přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Podle odst. 2 citovaného ustanovení proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat. Podle § 85 odst. 3 zákona o přestupcích nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě*

nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle odst. 4 citovaného ustanovení pověřené osoby jsou povinny prokázat, že jsou oprávněny ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení. Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

Soud v rámci přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí posuzoval, zda prvostupňový správní orgán zaznamenal do bodového hodnocení řidiče (žalobce) příslušný počet bodů (3 body) na základě pokutového bloku ze dne 20.7.2013, série FC/2013, č. C 0897197 (*dále jen „pokutový blok ze dne 20.7.2013“*), v souladu s § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, tedy, zda byl uvedený pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidiče (žalobce).

Žalobce staví svoji argumentaci v žalobě, že pokutový blok ze dne 20.7.2013 nebyl způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, na tom, že bylo ohledně tohoto pokutového bloku vedeno řízení o opravě zřejmé nesprávnosti podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „správní řád“*), přičemž zřejmou nesprávností mělo být na pokutovém bloku uvedené označení místa, kde k přestupku došlo. V řízení o opravě zřejmých nesprávností bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí Policií ČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, Oddělením silničního dohledu, ze dne 25.11.2013, čj. KRPK-66228/PŘ-2013-1900DP, kterým byl opraven výrok pokutového bloku ze dne 20.7.2013 tak, že text „Stará Voda–Bečov“ byl nahrazen textem „Krásné údolí–Bečov“. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto a uvedené rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, Odborem služby dopravní policie, ze dne 16.12.2013, čj. KRPK 66228-/2013-1900DP. Rozsudkem zdejšího krajského soudu ze dne 29.9.2014, čj. 17A 8/2014-47 byla žaloba proti odvolacímu rozhodnutí zamítnuta. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2014, čj. 2 As 200/2014-29, byl následně zrušen, jak uvedený rozsudek zdejšího soudu, tak rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Řízení o opravě zřejmé nesprávnosti na pokutovém bloku ze dne 20.7.2013 bylo zastaveno usnesením ze dne 19.1.2015, čj. KRPK-66228/PŘ- 2013-1900DP. Z uvedeného žalobce dovozuje, že pokutový blok ze dne 20.7.2013 nebyl způsobilým podkladem pro záznam 3 bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

Tato argumentace žalobce však není správná. Řízení o opravě zřejmé nesprávnosti a řízení o námitkách proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče jsou dvě odlišná správní řízení. Řízení o zřejmé nesprávnosti bylo zastaveno po té, kdy Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku konstatoval, že postupem podle § 70 správního řádu nelze měnit materiální obsah rozhodnutí, resp. jeho skutkové či právní závěry, ale lze jej aplikovat pouze v případech chyb patrných na první pohled, jež nevzbuzují reálné pochybnosti o věcné správnosti uvedených údajů. Nejvyšší správní soud učinil právní závěr: „*Naproti tomu v nyní posuzovaném případě využily správní orgány opravné rozhodnutí podle § 70 správního řádu k tomu, aby v pokutovém bloku opravily místo spáchání přestupku z „I/20 Stará Voda – Bečov“ na „I/20 Krásné Údolí - Bečov“. Tento postup odůvodnily tím, že tuto „chybu“ lze považovat za zjevný omyl a chybu v psaní, neboť místo spáchání přestupku bylo zjištěno řádně kalibrovaným měřicím zařízením a GPS souřadnice uvedené na záznamu z tohoto měřicího*

zařízení odpovídají silnici č. I/20 mezi obcemi Krásné Údolí a Bečov. Již z tohoto odůvodnění je patrné, že k provedení takové změny nelze postupovat podle § 70 správního řádu a nebyla jí provedena oprava zřejmě nesprávnosti ve smyslu shora citované judikatury (např. oprava překlepu či jiného srovnatelného formálního pochybení), neboť Krásné Údolí a Stará Voda jsou dvě různé obce, vzdálené od sebe přibližně 32 km, přičemž město Bečov leží mezi nimi (nejednalo se tedy např. o úpravu názvu jediné obce či její části). Pochybení takového charakteru vzhledem k povaze blokového řízení, resp. pokutového bloku (v němž jsou zpravidla uvedeny pouze elementární skutkové okolnosti jako čas, místo a velmi stručná charakteristika přestupku), nebylo na první pohled patrné ani správnímu orgánu, jenž jej opravil na základě listin založených ve správním spise (záznam z měřicího zařízení, mapa s GPS souřadnicemi). O tom, že změnou textu pokutového bloku ze „Stará Voda – Bečov“ na „Krásné Údolí - Bečov“ nebyla opravena na první pohled patrná nesprávnost ve smyslu § 70 správního řádu, jistě svědčí i to, že sám krajský soud musel svůj názor o věcné správnosti provedené změny opřít o tři různé důkazní prostředky (záznam z radarového zařízení, list hlídky č. 2122547 a část mapy zachycující pozemní komunikaci I/20).“

Skutečnost, že bylo řízení o opravě zřejmě nesprávnosti na pokutovém bloku ze dne 20.7.2013 zastaveno, nemá sama o sobě vliv na rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce). Správní orgány obou stupňů vycházely zcela správně z premisy, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2014, čj. 2As 200/2014-19, nebyla zrušena bloková pokuta ze dne 20.7.2013, ale pouze rozhodnutí Policie ČR vydaná v řízení o opravě zřejmě nesprávnosti.

V řízení o námitkách správní orgány, rovněž zcela správně, vycházely z ověřené kopie pokutového bloku ze dne 20.7.2013 a dle názoru soudu dospěly ke správnému závěru, že byl tento blok způsobitým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce).

Na pokutovém bloku ze dne 20.7.2013, série FC/2013, č. C 0897197, je uvedeno jméno a příjmení přestupce, rodné číslo, adresa místa pobytu, totožnost přestupce byla ověřena dle občanského průkazu. Přestupkové jednání je popsáno: „20.7.2013 v 09:18 hod., I/20, Stará Voda – Bečov, § 18/3 z.č. 361/2000 Sb, R ..., RZ ...“. V kolonce „pokuta uložená za přestupek“ je uvedeno „125c/1f3“. Z tohoto popisu vyplývá, že žalobce porušil vozidlem RZ ... dne 20.7.2013 v 09:18 hod. na silnici I/20 Stará Voda – Bečov (tedy mimo obec) ustanovení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu (*řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km.h-1. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h-1*) tím, že mu byla naměřena rychlost 124 km v hodině. Dopustil se tím přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (*fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla 3. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více*). Uvedené údaje jsou shodné s údaji uvedenými v Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 22.7.2013, kde je odlišně uvedeno datum spáchání přestupku, a to dne 21.7.2013. Tato nesprávnost byla vzhledem k údaji uvedeném v samotném bloku následně shledána správními orgány jako nesprávná a opravena na datum 20.7.2013.

Jak vyplývá z ustanovení § 123b odst. 2 ZSP, je podkladem pro záznam v registru řidičů pravomocné rozhodnutí příslušných orgánů o tom, že byl spáchán přestupek či jemu odpovídající delikt nebo že byl spáchán trestný čin. Pokud jde o rozhodnutí, na jejichž základě došlo k záznamu bodů, je třeba uvést, že závaznost takových rozhodnutí pro správní orgány vyplývá z § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu věta za středníkem, podle něhož *správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu*. Dále z ustanovení § 73 odst. 2 správního řádu věta před středníkem, podle něhož *pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány*. Jak vyplývá z uvedeného judikátu a uvedených ustanovení správního řádu, správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v případě žalobce způsobilé pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, např. v rozsudku ze dne 6.8.2009, čj. 9 As 96/2008-44, kde uvedl, že *„správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“*.

Správní orgány obou stupňů si tak nemohly samy učinit úsudek o tom, zda byl přestupek spáchán a kdo za něj odpovídá [§ 57 odst. 1 písm. c) správního řádu věta za středníkem]. Pro správní orgány bylo toto pravomocné rozhodnutí závazné (§ 73 odst. 2 správního řádu věta před středníkem).

Otázkou, kdy rozhodnutí vydané v blokovém řízení nabývá právní moci, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81, kde se zabýval problematikou zcela chybějícího podpisu na pokutovém bloku a kde uvedl: *„okamžik vydání*

rozhodnutí v blokovém řízení a s ním v jedno spadající okamžik nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být závislý na jednoznačném časovém určení a musí být ve všech případech určován identickým způsobem. Takovým okamžikem je však podle Nejvyššího správního soudu okamžik podpisu pokutového bloku, resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2009, čj. 2 As 89/2008 - 54, www.nssoud.cz). Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným. S přihlédnutím k požadavku jednotnosti a bezrozpornosti právního řádu není bez významu ani to, že závěr zdejšího soudu odpovídá ustálené rozhodovací praxi Nejvyššího soudu. Podle ní právě pokutový blok, resp. blok na pokutu na místě nezaplacenou, představuje vlastní rozhodnutí v blokovém řízení, jež musí vyhovět obsahovým a formálním náležitostem vyplývajícím z § 85 odst. 1, § 85 odst. 3 a § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, a musí obsahovat další údaje vyplývající z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle § 85 odst. 1 tohoto zákona (srov. zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 775/2000, Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek 1/2002 č. 4, a ně navazující judikatura).“ Obdobně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2013, čj. 9 As 128/2012 - 25, ze dne 9. 6. 2011, čj. 9 As 2/2011 - 93, ze dne 23. 9. 2011, čj. 8 As 69/2011 - 40, usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 - 65, publikované pod č. 2838/2013 Sb. NSS, body 16 a 46.

Pravomocné rozhodnutí (včetně pokuty uložené v blokovém řízení) tak bylo ve smyslu citovaných ustanovení správního řádu pro správní orgány obou stupňů závazné a bylo nutno předpokládat jeho správnost a zákonnost, když nebylo v rámci mimořádných opravných prostředků zrušeno nadřízeným orgánem, jak je zřejmé z obsahu správního spisu. Správní orgány obou stupňů proto zcela správně posoudily pokutový blok ze dne 20.7.2013, série FC/2013, č. C 0897197 v souladu s § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu jako způsobilý k záznamu tří bodů do bodového hodnocení řidiče (žalobce),

Závěr

Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

VI. Zaplacení soudního poplatku

Poplatková povinnost za řízení vznikla žalobci podáním žaloby [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „zákon o soudních poplatcích“*)]. Žalobce soudní poplatek s podáním žaloby nezaplatil. Soud však pro nezaplacení poplatku řízení nezastavil, neboť začal již jednat o věci samé [§ 9 odst. 4 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Soud proto rozhodl o povinnosti žalobce zaplatit poplatek spolu s tímto rozhodnutím, jímž se řízení končí [§ 9 odst. 6 zákona o soudních poplatcích]. Soudní poplatek za žalobu činí 3.000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) Sazebníku poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích] a soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě činí 1.000 Kč [položka 20 Sazebníku poplatků]. Splatnost poplatku byla soudem stanovena delší, než zákonem stanovená, a to do pěti dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Ve výroku rozhodnutí soud rovněž specifikoval v případě platby na účet soudu číslo účtu (3703-4321311/0710) a variabilní symbol (5739002616). Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem k zaplacení soudního poplatku splněna ve stanovené lhůtě, bude její plnění vymáháno cestou exekuce (§ 175 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád).

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.**

V Plzni dne 23. května 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková